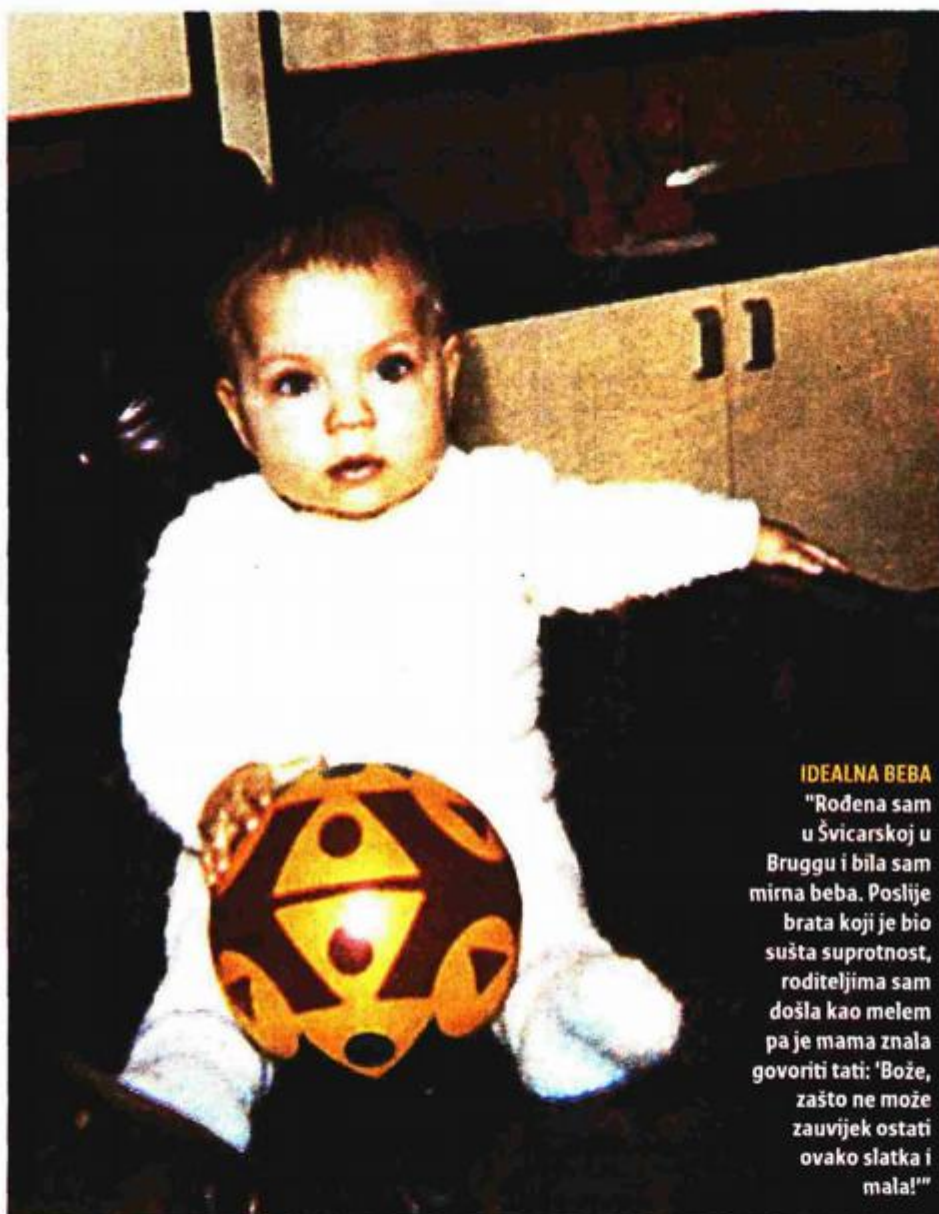

VREMEPLOV

IDEALNA BEBA
"Rođena sam u Švicarskoj u Bruggu i bila sam mirna beba. Poslije brata koji je bio sušta suprotnost, roditeljima sam došla kao melem pa je mama znala govoriti tati: 'Bože, zašto ne može zauvijek ostati ovako slatka i mala!'"

TEKST:
MAJA CAR

SANDRA LONČARIĆ TANKOSIĆ

Zbog jednog dana izostanka iz škole postala sam glumica

Prvakinja drame HNK u Osijeku priča o obitelji, ali i o dječjoj fascinaciji čovječuljcima koji 'žive' u televizoru u kojem na neki način danas 'živi' i ona

Slučajnost ili sudbina, svejedno o čemu je riječ, ali u slučaju glumice Sandre Lončarić Tankosić jedna od te dvije stvari fantastično joj je posložila kockice života. U protivnom, odnosno da se pitalo Sandru, glumište bi danas bilo zakinuto za njezin talent i vedrinu jer ona ne bi postala glumica već stjuardesa.

- Nikada nisam ni sanjarila ni razmišljala o glumi. Volim jezike i putovanja i mislila sam da bih kao stjuardesa te ljubavi spojila u jednu - priča Sandra i nastavlja:

Životni zaokret u tjedan dana

- Ali jednog dana, bila sam tek treći razred gimnazije, profesorica hrvatskog jezika rekla nam je tko želi na glumačku audiciju u Osijek, dobit će opravdane izostanke u školi. Oduševila me ideja da jedan dan ne idem u školu, na brzinu sam naučila monolog barunice Castelli iz "Gospode Glembajevih" i prošla. Bilo je traumatično reći roditeljima da se u roku od sedam dana moram iz Našica odseliti u Osijek, prekinuti školovanje i početi nešto o čemu nikada nisam ni pričala. Bila je

SIMPA SU, ALI NE ZA JAHANJE Na akciji za skupljanje sredstava za farmu magaraca na Murteru jednog je zajahala bez sedla i nije joj se svidjelo

Majstorica za uništavanje tatine radionice

Kad su mi bile tri godine, roditelji su se iz Švicarske sa mnom i dvije godine starijim bratom Mladenom vratili u Našice. Tata je otvorio servis za popravak televizora. Bila sam fascinirana maštim ljudima koji 'žive' u njima. Jedan dan sam u radionici 'stručno' rastavila i uništila par komada. Zanimljivo je da danas radim u toj 'kutiji'!

Sedam godina na poziciji desnog krila

Ma te 80-e bile su predivne i bezbrižne godine! U Našicama sam imala savršeno djetinjstvo i bila sam vrlo aktivna klinika. Čak 11 godina plesala sam folklor i na tim nastupima recitirala slavonsku poeziju, pjevala u zboru, ali i aktivno trenirala rukomet sedam godina na poziciji desnog krila. Bilo je to vrijeme prvih izlazaka, prvih ljubavi...

Diplomirala s K. Mikićem i Nelom Kocsis

Godine 1996. diplomirala sam na Akademiji s divnom i kreativnom ekipom studenata, a danas odličnim glumcima Krešimirom Mikićem, Sašom Anočićem i Nelom Kocsis, s kojima sam za studiranja provodila dane i noći. Odmah sam dobila i stalni angažman u HNK u Osijeku, gdje radim i danas sa statusom prvakinja drame i jako sam zadovoljna.

ZAUVJEK Melita i Ivana, prijateljice iz djetinjstva, potpora su joj u svemu

1992. i rat koji je sve otežavao, ali uvijek se vodim intuicijom pa sam i tada rekla: "To hoću i točka". Danas je apsolutno sigurna da nije pogriješila jer gluma je joj je ostvarenje najluđih snova. A kako se nedugo nakon dolaska u Osijek kao studentica zaljubila u svojeg supruga Željka Tankosića, još je sigurnija u ispravnost odluke iz prošlosti. – Kliknuli smo za jednog susreta u noćnom životu. On je veliki šarmer i na prvu sam na

ROĐENJE SINA PETRA Za prvog susreta s njim osjetila je ogromnu tremu

to pala. Padam i danas. Kada god nešto zezne, šarm mu je glavni adut kojim se izvlači i uvijek mu pođe za rukom. Dugo smo skupa, a uskoro slavimo i deset godina braka – kaže 39-godišnjakinja.

Suprug me i danas šarmira

Roditelji su sina Petra koji ide u treći razred osnovne škole i upravo njegovo rođenje dalo joj je novu dimenziju i oplemenilo je. – Petar je fizički sav na tatu, ali ka-

žem da ima majčinu dušu. Sudjelovao je na Lidranu i voli umjetnost, ali sport mu je prva ljubav. Tata mu je bivši košarkaš, ja sam bila rukometašica, a on trenira nogomet u NK Osijeku. Inače, i cijela obitelj navija za Osijek ili za Barcelonu, pratimo sportove, suprug i ja često skupa trčimo i baš svaki dan vozim bicikl – kaže glumica. Osim uloga majke, supruge, glumice i sportašice, Sandra je i profesorica glume na Akademiji.

Mi smo sportska obitelj. Željko je bivši košarkaš, Petar trenira nogomet... Navijamo za NK Osijek i Barcelonu

– Neki od mojih studenata sa mnom već glume na sceni, ali u razredu sam profesorica i govore mi 'vi'. Želim stvoriti neku vrstu autoriteta kako bi cijeni to što im prenosim. Jako me vesele i uživam u radu s njima – zaključuje profesorica.

NAJVAŽNIJE GODINE

1992.
Rat u zemlji još traje, odlazim na audiciju kako bih izbjegla jedan dan u školi. Prolazim i upisujem Akademiju dramske umjetnosti u Zagrebu, ali dislocirani studij smješten u Osijeku. Bile su to čudne okolnosti. Prekidam školovanje, selim se u Osijek i

u jednoj godini završavam četvrti razred gimnazije i prvu godinu fakulteta. Do tada nikada nisam razmišljala o glumi kao pozivu...

1998.
Dobivam prvu nagradu za svoj prvi film "Zavaravanje". I to ne bilo koju nagradu nego Zlatnu Arenu za glavnu žensku ulogu na film-

skom festivalu u Puli. Bila sam jako sretna i ponosna.

2003.
To mi je najvažnija godina jer postala sam supruga i majka. Petra sam rodila na carski rez i kada su me probudili iz narkoze i rekli da će mi sada donijeti bebu, osjetila sam najveću tremu u životu. Korake

medicinske sestre koji odzvanjaju niz hodnik dok donosi moju kifficu, a meni srce lupa jače nego ikada, i taj pogled oči u oči sa svojom bebom, ostat će mi zauvijek najdraže sjećanje.

2012.
Počinjem raditi kao profesorica na Umjetničkoj akademiji u Osijeku. Kroz

to novo zanimanje shvatila sam da rad sa studentima stvara predivnu sinergiju i zaista se veselim svakom našem novom satu i susretu s njima. Pokušavam biti stroga, ali ne previše. I tako i dalje koračam kroz život, tražim inspiraciju i veselim se novim najdražim godinama.